

កម្រិត 13-8-06

បង្រៀបបណ្ណាល័យកសាងកម្ពុជា
សម្ភាសន៍ជាមួយ ហ៊ឹម ហ៊ឹយ
នៅភូមិអន្តរសាន ឃុំព្រែកស្តី ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល
ថ្ងៃទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣
សម្ភាសន៍ដោយ ប៊ុន ព័រិន និង ស៊ិន យិន

ហ៊ឹយ: វាយក្តៅបែបតាំងពីឆ្នាំ៧១

យិន: ចូលរបប លន់ ណុល?

ហ៊ឹយ: កាលបង្កើតគេអត់ទាន់ហៅខ្មែរក្រហមទេ គេហៅខ្មែររំដោះ

ព័រិន: ពួកវាចិនិយាយប្រាប់ខ្ញុំបានទេ ពីដំណើររឿងរ៉ាវរបស់ពួក តាំងពីពួកចេញពីភូមិទៅ?

ហ៊ឹយ: ខ្ញុំកាលដំបូងបំផុតនៅឆ្នាំ៧០ នៅរៀន ដល់ ឈប់រៀន ទីពុកម្តាយខ្ញុំឈឺ ក៏ឈប់
 រហូតដល់ចុងឆ្នាំ៧៣ ក្នុងការតាំងតែរបស់គេ គេប្រមូលយុទ្ធជនដែលនៅតាមភូមិទាំង
 អស់ អត់មានអ្នកណានៅទេ ទៅទ័ព គេរើសទៅទ័ព ហើយខ្ញុំគេរើសយកមកធ្វើ
 កងទ័ពស្រុកនេះ ហាតទាហាននៅស្រុក ដល់ហាត់យូរអាឡាយដូច្នោះ សុំគេទៅដូចគេអត់ឲ្យ
 ទៅ ។ ក្រោយមកទៀតមិនដឹងនិយាយយ៉ាងម៉េចទេ អាឡាយមែនទែន សឹងតែរត់ទៅ
 ដូចវិញ ដល់មកពួកគេ ពួកគណៈសាលាគេផ្តាំមកថាម៉ែឪឈី សុំគេទៅមើល គេអត់ឲ្យ
 ទៅទៀត គេថាខ្ញុំមិនមែនពេទ្យទេ បើខ្ញុំពេទ្យចាំទៅមើល តែបើមិនមែនពេទ្យ មិនបាច់
 ទៅមើលទេ ។ ការតាំងតែរបស់គេមិនឲ្យទៅដូច្នោះទេ ខ្ញុំនៅៗរហូត ដល់ហើយបានគេ
 បញ្ជូនពួកខ្ញុំបង្កើតមកនៅកងទ័ពភូមិភាគពិសេស បញ្ជូនទៅក្នុងកងទ័ពភូមិភាគពិសេស
 កាលបង្កើតគេហៅកងវ័រ១១២ កងវ័រសេនាតូច១១២ ប្រចាំភូមិភាគពិសេស នៅ
 រហូតដល់ឆ្នាំ ដល់ច្បាំងឈ្នះភ្នំពេញឆ្នាំ៧៥ ដល់ក្រោយមកឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ទៅកងវិញ
 គេផ្លាស់មកនៅ១៤៣ កងពិសេសប្រចាំកងពល៧០៣ ត្រូវរួបរួម ដេកពេទ្យរហូត
 ចេញទៅវិញ គេឲ្យពួកកងខ្ញុំនៅយាមរដ្ឋករទឹកល្អក់យាមបង្កើត យាមដងធ្វើស្រែដង
 នៅមួយជំនារ រោងចក្រអគ្គិសនីចាក់អង្រែ ដំរាលដីនៅបង្កើត ។ ក្រោយមកទៀតគេដក
 មកធ្វើស្រែនៅព្រែកជ្រៅតាខ្មៅ ដល់ហើយបានតាហ៊ី នៅទល់ឥឡូវ កងវ័របេសខ្ញុំ

កាលមុនជួបគ្នានៅទូលស្រែងអញ្ជឹងដែរ ហ៊ី ថាខ្ញុំទៅជាសំអ្នកភាពទៅនៅកន្លែងទី៣
មេរីន មានអីមានតែបាឡាវ១ និងខោអាវ២-៣កំដូរហ្នឹង ទៅ ដល់ទៅ ទៅដល់
កន្លែងនេះ ដុះកាត់ដុំរាវថ្មី យប់បានកាត់ខ្ទប់កង់យកមកខ្ញុំស្មានតែកាត់ខ្ញុំដូរសំអ្នកភាព
ដល់ហើយម៉ោង៨បានខ្ញុំមក ហ៊ីយងងឺមានដឹងខ្លួនឯងមានរឿងអីអត់? ហាស ក្រែង
បងឯងខ្ញុំទៅកង ខ្ញុំអត់ដឹងមានរឿងអីទេបង ទៅដល់នោះកងតែដឹងទេបង ខ្ញុំនឹក
ឃើញខ្លួនខ្ញុំកាលនៅទី៣ប្រាប់តំមកដុះ២-៣សារហើយ ហើយចូលសាលាសេរី៣ដង
សង្ស័យរឿងហ្នឹងហើយចេះតែទៅជាមួយគេ ហើយមកចេះតែមកជាមួយគាត់ទៅ
មកមកនៅកន្លែង៣-៤ថ្ងៃ គេទូទៅតែស្ងៀម ក្រោយមកបានគេទូយាមនៅហ្នឹង
យាមចេះតែយាមអីទៅ កាលមុននៅហ្នឹងនៅច្រើនដែរ ២កងរយមុន ប្រមូលកម្លាំង
យកមកសុំពូអ្នកភាពយកមក ហើយកងរយគ្នាច្រើនណាស់កាលហ្នឹង ហើយខ្ញុំអត់បាន
ធ្វើកងរយអីគេទេ ដល់យូរទៅវា ឆ្នាំ៧៧ ៧៦ជាង ៧៧ គេចេះតែគឺតែតែចាប់ចូល
ដកអាអ្នកក្នុងហ្នឹង ដាក់កុកអីពេញហ្នឹង អាកងរយក៏អស់ អាអ្នកសួរចម្លើយក៏អស់
ដល់អញ្ជឹងទៅអស់កងរយ កងអី ក៏ខ្ញុំឡើងកងរយបណ្តោះអាសន្ននៅកន្លែងហ្នឹង
ហើយខ្ញុំក្រោយមកគេទូខ្ញុំទៅសួរចម្លើយ ខ្ញុំអស់សួរ ព្រោះខ្ញុំពិបាកកិតពិបាកកូរណាស់
សួរមិនត្រូវពិបាក ហើយនៅកន្លែងហ្នឹងអត់ដឹងទេ អត់ដឹងមានរឿងអីទេ អញ្ជឹងសុខចិត្ត
នៅខាងក្រៅនៅយាមអី ដល់យូរទៅខ្ញុំនៅខាងទទួលមនុស្ស ទទួលអ្នកទោសហ្នឹង ដើរ
ចាប់ ដើរចងអី ទៅជាមួយគេ ហើយខ្ញុំនៅកន្លែងទទួលមនុស្សនៅក្រៅហ្នឹង ដើរទៅ
ណាទៅណាទៅជាមួយគេ ខ្ញុំដឹង ដល់ក្រោយមកទៀត ដកពួកខ្ញុំទៀតហើយ ពាក់
កណ្តាលឆ្នាំ៧៨ ដកមកធ្វើស្រែនៅបឹងជើងឯក គេលែងទូទៅអំពេញ លែងដឹងរឿង
គេហើយ បែកហើយក៏គេមកប្រមូលពួកខ្ញុំទៅទៀត ទៅព្រៃទៀត ទៅខ្ញុំរៀបចំ
កម្លាំងវាយជាមួយរៀតណាម វាយជាមួយខ្មែរយើង វាយចុះវាយឡើងខ្ញុំតំមក
ណេះបណ្តោយ ។

- ពីរីន: លោកពូខ្ញុំសុំសួរបកទៅសំនួរមុនៗ ។ ពេលពូចូល តើពូចង់ទៅខ្លះឯងឬយ៉ាងម៉េច?
- ហ៊ីយ: កំណែនគេគេណ្ឌទៅហ្នឹង
- ពីរីន: ទៅនឹងមានប៉ុន្មាននាក់ចេញទៅដូចលោកពូ?
- ហ៊ីយ: ខ្ញុំវាទូចដែរ ខ្ញុំនៅភូមិ គ្នាមិនបាន១០នាក់ទេ ភូមិហ្នឹង ហើយទៅនារីក៏គេប្រមូល
នៅដែរ ។ ហើយទៅបែកគ្នារហូត ពីកន្លែងភូមិមកស្រុក ពីយុំមកស្រុកបែកគ្នារហូត

មកខាងទីពេញស្រុកដង បញ្ជូនទៅភូមិភាគពិសេសដង បែកគ្នាទាំងអស់ អត់មាននៅជា
មួយគ្នាទេ ។

ពីរ៖ កាលហ្នឹងគេប្រមូលអ្នកអាយុប៉ុន្មានពូ,

ហ៊ុយ: កាលហ្នឹងមិនដឹងអាយុប៉ុន្មានទេ ប្រហែល១៦-១៧

ពីរ៖ ចុះពូចេញទៅអាយុប៉ុន្មាន?

ហ៊ុយ: ១៦-១៧

ពីរ៖ ពូចេញទៅធ្វើអីនៅណា?

ហ៊ុយ: ចេញពីផ្ទះទៅ គេឲ្យនៅហាត់ នៅកន្លែងព្រែកឈើមជិតមន្ទីរស្រុកកោះធំកើត

ពីរ៖ ហាត់អីគេពូ?

ហ៊ុយ: ហាត់យោធាហ្នឹង

ពីរ៖ ហើយគេមានបង្រៀនទ្រឹស្តីអីដែរអត់?

ហ៊ុយ: គេបង្រៀននយោបាយអីហ្នឹង

ពីរ៖ ហាត់នៅហ្នឹងរយៈពេលប៉ុន្មានខែពូ?

ហ៊ុយ: មិនដឹងប៉ុន្មានខែដែរ ប្រហែលជាកន្លះខែ

ពីរ៖ ចេញពីហ្នឹងមកទៅណាទៀត?

ហ៊ុយ: ចេញពីហ្នឹងមកគេបញ្ជូនឲ្យដើរតាមផ្លូវហ្នឹងរហូត នៅជិតភ្នំខ្ពស់ក្រោម

ពីរ៖ ទៅធ្វើអី ?

ហ៊ុយ: អាហ្នឹងគេចេះតែបញ្ជូនទៅ ហើយបាន២-៣ថ្ងៃ គេបញ្ជូនឲ្យទៅនៅឈើខ្មៅទៀត
ខ្ញុំហាត់រៀនហ្នឹង ម្ល៉ោះហើយ២នាក់ដឹងមួយនាំគ្នារត់ទៅផ្ទះ អាឡើយផ្ទះពេក អត់សុំ
គេទេ ទៅហ្នឹង បើសុំគេ គេមិនឲ្យទៅ ហើយថ្ងៃនេះយន្តហោះទម្លាក់ទៀត ចូលផ្ទះ
បាន១យប់ ។

ពីរ៖ ដឹងមួយពូឈ្មោះអី?

ហ៊ុយ: ឈ្មោះ ញាង

ពីរ៖ ហើយឥឡូវនៅណា?

ហ៊ុយ: គេរកស៊ីបើឡាននៅអំពេញ នៅដល់ណាទៀតទេ

ពីរីន: យន្តហោះទម្លាក់របៀបម៉េចលោកពូ?

ហ៊ុយ: កាលបង្កើនទម្លាក់យន្តហោះពីភ្នំពេញមកខាង លន់ ណុល ទម្លាក់ ហើយគណៈសាលា ថាបើខ្ញុំមកវិញគេឲ្យកងហា អីមើលខ្ញុំដាក់ទណ្ឌកម្មវែកឲ្យបាន២អម្រែក ៣ពាន់ម្នាក់ឯង វែកទឹកឲ្យបាន៣ពាន់ អត់ឲ្យទៅណាទេ ប្រហែលស្នាបង្កើនគេហៅទៅសួរ គេផ្អែកកាំភ្លើង ៣ដើម ហែងស្រឡាញ់កាំភ្លើងមួយណាវើសទៅ? ខ្ញុំថាមិនដឹងស្រឡាញ់មួយណាទេ បើសុទ្ធតែបាញ់ឆាប់ទាំងអស់ និយាយតែប៉ុណ្ណឹង ហើយមកវិញគេដាក់ទណ្ឌកម្មឲ្យវែក ទឹកឲ្យពេញពាន់ គេថាបើយន្តហោះមកទម្លាក់ទៀត គេចាប់ខ្ញុំ២នាក់បង្កើនមកដាក់នៅ កន្លែងបង្កើនឲ្យយន្តហោះបាញ់ចោល គេថាខ្ញុំវាអ្នកឲ្យសញ្ញាទៅគេ ហើយខ្ញុំអត់ដឹងទេ ខ្ញុំអាឡើយម៉ែឪពក ។ ព្រោះថាខ្ញុំឲ្យសញ្ញាឲ្យគេ ហើយខ្ញុំអត់ដឹងទេ ខ្ញុំអាឡើយម៉ែឪ ពក ។

យិន: ទម្លាក់ក្បែរបង្កើនជិតទេ?

ហ៊ុយ: ជិតដែរ ប្រហែលជា២-៣គីឡូទេ

ពីរីន: កាលបង្កើនពូមកដុះបានប៉ុន្មានថ្ងៃ?

ហ៊ុយ: មកដេកបាន១យប់

ពីរីន: ពូទៅវិញខ្លួនឯងឬក៏ ?

ហ៊ុយ: មកវិញខ្លួនឯង

ពីរីន: ម៉េចបានពូទៅវិញ?

ហ៊ុយ: បើមិនទៅវិញគេមកចងដល់ដុះ

ពីរីន: គេដាក់ទណ្ឌកម្មពូហើយ គេបញ្ជូនពូទៅណាទៀត?

ហ៊ុយ: គេដកកម្លាំងឡើងមកនៅវត្តកំពង់សប្បុរ

យិន: គេអត់មានឲ្យកាន់កាំភ្លើងអីទេ?

ហ៊ុយ: ទាំងអស់គ្នាអត់មានកាំភ្លើងទេ មានកងហា មានអី

ពីរីន: អញ្ជឹងទៅដល់ពូអត់ទាន់មាននាទីធ្វើអីទេ?

ហ៊ុយ: នៅទេ ដល់ហើយបានទៅដល់កំពង់សំបូរខ្ញុំផ្តាំឲ្យម៉ែឪខ្ញុំសុំគេ ដល់សុំគេអត់ឲ្យទៅដុះទេ ។ ទៅតាមគេគេដកពីបង្កើនទៅទៀត ទៅព្រែកល្វា ដកទៅព្រែកល្វា គេចែកកម្លាំងទៅ អង្គភាពរបស់វា អង្គភាពទ័ព

ពីរីន: កងពលលេខប៉ុន្មានពូ?

ហ៊ុយ: កាលបង្កើតកងពលទេ គ្រាន់តែវរសេនាតូច១១២ វរសេនាធំប៉ុន្មានទេ

ភ្លេចហើយ អាណិតកងទ័ពប្រចាំភូមិភាគពិសេស

ពីរីន: ហើយពូទៅណាទៀត?

ហ៊ុយ: ចេញពីនេះទៅ ទៅដំរីស្លាប់ ទ័ពគេបោះទីតាំងនៅបង្កើត នៅក្រាំងយ៉ូវ ទៅអី

យិន: ពេលនោះពូមានសិទ្ធិកាន់កាំភ្លើងហើយ?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: ពូទៅបង្កើតធ្វើអី?

ហ៊ុយ: គេបញ្ជូនឲ្យទ័ពនៅបង្កើត តាមទ័ពគេ

ពីរីន: ពូនៅបង្កើតរយៈពេលប៉ុន្មានខែ?

ហ៊ុយ: មិនដឹងប៉ុន្មានខែទេ បន្តិចនៅភូមិនេះ បន្តិចនៅក្នុងព្រៃ វាចេះតែឲ្យនៅ

ពីរីន: ចេញពីបង្កើតទៅណាទៀត?

ហ៊ុយ: ចេញពីបង្កើតគេឲ្យទៅវាយនៅផ្លូវជាតិលេខ២

ពីរីន: គ្នាពូមានប៉ុន្មាននាក់ពូ?

ហ៊ុយ: កាលបង្កើតមួយកងរយ កងរយច្រើនៗគ្នាដែរ ៣-៤០០ នាក់

ពីរីន: ចេញពីផ្លូវជាតិលេខ២ទៅណា?

ហ៊ុយ: មកវាយទន្លេនេះទៀត

ពីរីន: ទន្លេអីគេ?

ហ៊ុយ: ផ្លូវជាតិលេខ១ ហើយបានទៅវាយនៅទន្លេមេគង្គទៀត

ពីរីន: ទៅណាទៀត?

ហ៊ុយ: ទៅទន្លេមេគង្គ ហើយបានទៅទន្លេបាសាក់វិញ

ពីរីន: ពូមកដល់ណាទៀត?

ហ៊ុយ: ទន្លេបាសាក់ហើយ បានវាយចូលអំពេញ

ពីរីន: នៅឆ្នាំណាពូ?

ហ៊ុយ: នៅឆ្នាំ៧៥

ពីរីន: ពូចូលអំពេញមាននាទីធ្វើអីដែរនៅអំពេញ?

ហ៊ុយ: វាវាយទ័ពពីនេះចូលអំពេញ

ពីរ័នៈ ធ្វើអី?

ហ៊ុយៈ មានទាន់ធ្វើអី

ពីរ័នៈ ចុះពូនៅអំពេញបានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ហ៊ុយៈ មិនដឹងប៉ុន្មានឆ្នាំទេ

ពីរ័នៈ គេឲ្យពូធ្វើអីខ្លះនៅអំពេញ?

ហ៊ុយៈ យាមអាកន្លែងអគ្គិសនីទឹកនៅអំពេញហ្នឹង

ពីរ័នៈ នៅម៉ូណា?

ហ៊ុយៈ កន្លែងម៉ាស៊ីនបូមទឹកកន្លែងទឹកល្អក់ហ្នឹង

ពីរ័នៈ ពូយាមនៅហ្នឹងរយៈពេលប៉ុន្មានខែ?

ហ៊ុយៈ មកធ្វើស្រែ ធ្វើអី

យិនៈ នៅណា?

ហ៊ុយៈ នៅកន្លែងក្រោយអគ្គិសនីចាក់អង្រែ បានមកកន្លែងព្រែកជ្រៅទៀត ដកខ្ញុំពីហ្នឹងយក
ទៅអំពេញ ទៅផ្ទះអង្គការពយកខ្ញុំទៅកន្លែងកុកហ្នឹង

ពីរ័នៈ មូលហេតុអីបានគេហៅពូទៅកន្លែងទូលស្វែង?

ហ៊ុយៈ អត់ដឹងទេ

ពីរ័នៈ ពូទៅកន្លែងហ្នឹងនៅឆ្នាំណា?

ហ៊ុយៈ ឆ្នាំ៧៦ ៧៧ ហើយ ដើមឆ្នាំ៧៧ នៅចុងឆ្នាំ៧៦ ជិតអីហ្នឹង

ពីរ័នៈ ចុះពូថាពូគ្រវាវបួស ដេកពេទ្យនៅឆ្នាំណា?

ហ៊ុយៈ នៅក្នុងឆ្នាំ៧៥

ពីរ័នៈ ដេកពេទ្យនៅណា?

ហ៊ុយៈ នៅព្រែកប៉ុកនេះ ស្អាង

ពីរ័នៈ កាលហ្នឹងអត់ទាន់បែកអំពេញណាហី?

ហ៊ុយៈ បែកហើយ

ពីរ័នៈ ចុះ៧៦ ពូទៅណា?

ហ៊ុយៈ ដូចខ្ញុំជំរាបអញ្ជឹង គេឲ្យធ្វើស្រែ ធ្វើអី

ពីរ័នៈ ចុះពូថា ហី ហៅទៅប្រជុំ

ហ៊ុយៈ អាហ្នឹងខ្ញុំមកដើរឯកហើយ

ពីរីន: ហេតុអ្វីបាន ហី ហៅពូទៅប្រជុំ?

ហ៊ុយ: អត់ដឹងដែរ ព្រោះថ្ងៃហ្នឹងទៅប្រជុំតែម្នាក់ឯង គេចូលម៉ោង៨ គេយកអាស៊ីបមួយ មកហៅខ្ញុំទៅ ខ្ញុំមិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេ ទៅប្រជុំមានគ្នាតែប៉ុន្មាននាក់ តែបងឆឺ បើង ខ្ញុំ គ្នា៤នាក់ ហើយ ហី ហ្នឹង ប្រជុំចំអាគ្នាន់ទាមួយពីមុខ ដុះនៅកើតដូរ ហើយខ្ញុំ ទៅដល់ដូចដំណើរវាមិនស្រួលធ្លាប់ចាប់គេអញ្ជឹង ដូចទំនងមិនល្អ បែបចាប់ហើយ ច្បាស់ជាចាប់ហើយ ភ័យមែនទែន ហើយបើងមាខុនធំ ហៅខ្ញុំហៅ២-៣សារខ្ញុំអត់ ព្រមចូល បើមិនចូក៏ត្រូវតែជាប់ ហើយជៀសមិនរួច ខ្ញុំមែនទែនទៅអង្គផ្នែកកន្លែង ដុះថ្ម ខ្ញុំថាខ្ញុំឈឺអស់មែនទែន ថាឈឺហើយ ប្រាប់គាត់ថាបងៗអត់ស្រួលខ្លួនសោះ សព្វថ្ងៃ ចាប់បង ហ៊ុយ ហើយ បងហ៊ុយ សមាជិកកន្លែងមន្ទីរហ្នឹង ។

ពីរីន: ហ៊ុយ នៅណា?

ហ៊ុយ: ធ្វើស្រែនៅព្រៃសហ្នឹង

ពីរីន: គេចាប់យកទៅណា?

ហ៊ុយ: ទៅទួលស្នែងហ្នឹង

ហ៊ុយ: ហ្នឹងសុទ្ធតែរឿងយើង គេឆ្លើយដាក់អីហ្នឹង ដល់ហើយខ្ញុំភ័យខ្ញុំទៅអង្គខ្ញុំទៅអង្គផ្នែក មានទៅនិយាយអីណា និយាយតែមួយមាត់ ឥឡូវរឿងអ្នកណា អ្នកនោះដឹង រឿងធ្វើស្រែ គឺធ្វើស្រែ អ្នកណាធ្វើការនៅអំពេញ ធ្វើការនៅអំពេញ គ្មានរញ្ជី ព្រៃ ដឹងរឿងនេះ រឿងនោះទេ គ្រាន់តែរឿងប៉ុណ្ណឹងប្រាប់ថាធ្វើស្រែទៅ មិនបាច់ ឲ្យនិរសារយកខ្ញុំមកទេ ខ្ញុំភ័យចង់រាប់ហើយចាប់ខ្ញុំដាក់កុក ប៉ុន្តែអត់និយាយអញ្ជឹង ប្រាប់គាត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយខ្លួនឯង អញ្ជឹងខ្ញុំចេះតែបាទ ចេញមកវិញហើយសុំថ្នាំ ពេទ្យកេមកងក ឲ្យនិរសារជូនទៅដល់កន្លែង ។

ពីរីន: ដុះនៅណា?

ហ៊ុយ: នៅជើងឯក

យិន: ហៅ ហៅទៅប្រជុំរបៀបម៉េច? គេបំពាក់នយោបាយអី?

ហ៊ុយ: អត់មាននិយាយអីទេ គ្រាន់តែនិយាយរឿងហ្នឹង ថារឿងអ្នកណា អ្នកណាដឹង អ្នកណាធ្វើស្រែ ធ្វើស្រែ គ្រាន់តែសរសេរសំបុត្របានហើយ មិនបាច់ហៅខ្ញុំទៅសួរទេ អាណិតគំនិតខ្ញុំនិយាយខ្លួនខ្ញុំទេ ខ្ញុំគិតខ្លួនខ្ញុំ

ពីរីន: ហើយពួកគេធ្វើខុសពីមុនមកអត់បានគេហៅពូ?

ហ៊ុយ: មនុស្សវាជាប់នៅហ្នឹងទៀត អ្នកធ្វើការនៅហ្នឹងមានរឿងអីវាជាប់ទាំងអស់ ទួលស្មែង ជាប់ចង់អស់ហើយ ចង់ពាយមនុស្សហើយហ្នឹង

ពីរីន: ពូធ្វើអីនៅបឹងជើងឯក?

ហ៊ុយ: ធ្វើស្រែ

ឃិន: ៧៨គេឲ្យពូទៅបឹងជើងឯក?

ហ៊ុយ: ពាក់កណ្តាកន្លះ៧៨

ពីរីន: ចុះពួកគេធ្លាប់ទៅទួលស្មែងទេ?

ហ៊ុយ: ទួលស្មែងកាលមុនទៅ

ពីរីន: ធ្វើអីនៅហ្នឹង?

ហ៊ុយ: កាលមុននៅកន្លែងមុខទួលស្មែងហ្នឹង ដល់ក្រោយមកទៀតខ្ញុំអត់ទៅទេ

ពីរីន: ពូធ្វើអីគេនៅទួលស្មែងហ្នឹង?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំអ្នកចាទួលអ្នកទោសអ្នកអី គេឲ្យមុខងារខ្ញុំ ពួកខាងគ្រប់ក្រសួងគេបញ្ជូនមកកន្លែង ហ្នឹងគេអត់ឲ្យចូលទៅក្នុងទេ ហើយបានគេកត់ឈ្មោះកត់អី ហើយប្រាប់គេ ប្រាប់ទៅ ហ៊ីអីហ្នឹង យកឈ្មោះឲ្យបងដី កាត់នៅក្នុងសរសេរឈ្មោះហ្នឹងឲ្យទៅ ហ៊ី ទៀតហើយ បាន ហ៊ី សរសេរឈ្មោះហ្នឹងឲ្យទៅ ខុច

ពីរីន: ប៉ុន្មានគេទៀតបានទៅដល់ ខុច?

ហ៊ុយ: ពីខ្ញុំសរសេរឈ្មោះកត់ឈ្មោះ រាប់ឲ្យដឹងមនុស្ស ហើយបានសរសេរឈ្មោះ ឲ្យទៅបង ដី ទាំងមនុស្សទាំងអីទាំងអស់ អត់ឲ្យឡានគេដឹកចូលក្នុងទេ លាក់ការកន្លែងហ្នឹង អត់ឲ្យ ចូលទេ ចាមទួលខាងក្រៅនេះ ហើយដល់ពេលចាប់ គេយកពួកខ្ញុំពួក ហ៊ី រើស កម្លាំងអីមាខ ធំ: ពួកសួរអីហ្នឹង យកទៅជាមួយគេទៅចាប់ ។

ឃិន: ចាប់កន្លែងណា?

ហ៊ុយ: ចាប់កន្លែងណាដែលមានឈ្មោះឲ្យចាប់

ឃិន: មានទៅចាប់ដល់បណ្តារខេត្តដែរ?

ហ៊ុយ: ចាស ហ្នឹងក៏ទៅ គេឲ្យឈ្មោះទៅ

ពីរីន: ពួកគេច្រើនអ្នកទោសគេយកពីខាងណាមក?

ហ៊ុយ: ហ៊ី នៅគ្រប់ទិសទាំងអស់ ខាងបូព៌ ិនភី បច្ចិម នៅអំពេញទាំងអស់

ពីរីន: ហើយដែលឃើញមានគេយកអ្នកទោសស្រីៗចូលទៅក្នុងហ្នឹងទេ?

ហ៊ុយ: អ្នកទោសស្រីៗក៏ចូលក្នុងហ្នឹងដែរ

យិន: ដាក់ ដាក់ដោយឡែក?

ហ៊ុយ: ដោយឡែកពីគ្នា ស្រីដោយខ្លួន ប្រុសដោយខ្លួន

ពីរីន: ពូធ្វើតាំងពីឆ្នាំណាមក?

ហ៊ុយ: តាំងពី៧៦ ៧៧ ដល់ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ៧៨ បានមកធ្វើស្រែ

យិន: ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់លោកពូបន្តិច ពេលលោកនៅក្នុងកុកហ្នឹងមានបានឃើញទារុណកម្មអីខ្លះ?

ហ៊ុយ: ទារុណកម្មគេអត់ឲ្យយើងទៅទេ ពួកគេអ្នកសួរផ្នែកគេដោយខ្លួន សូម្បីតែហូបបាយក៏មិនជាមួយគ្នាដែរ ក្រុមពួកសួរដោយខ្លួនពួកយាមដោយខ្លួន ។

យិន: មានដែលឃើញអ្នកធ្វើទ័ពអីហើយបានរួចខ្លួនដែរទេ?

ហ៊ុយ: អត់មានទេ

ពីរីន: ពូធ្លាប់ទៅព្រៃសទេ?

ហ៊ុយ: ព្រៃសក៏ធ្លាប់ទៅ

ពីរីន: ពូទៅឆ្នាំណា?

ហ៊ុយ: ព្រៃស បើនៅធ្វើការទូលស្មែង ទៅជាមួយគេហើយ

ពីរីន: ទៅជាមួយអ្នកណាខ្លះ?

ហ៊ុយ: ទៅជាមួយ ហ៊ី ជាមួយ ផល ជាមួយ ប៉េង

យិន: ទៅ យ៉ាងម៉េច? ទទួលមនុស្សយ៉ាងម៉េច?

ហ៊ុយ: បាទ ទទួលមនុស្សពីព្រៃសមក គេដទៅជួយទប់ទឹកអី ក៏ទៅដែរ ទឹកជំនន់អី

ពីរីន: ទៅព្រៃស យកមនុស្សរបៀបម៉េចមកពីណា?

ហ៊ុយ: មនុស្សដាក់មកទាំងឡានៗហ្នឹង

ពីរីន: ទាំងអស់ខុសអីបានគេយក?

ហ៊ុយ: មិនដឹងដែរ ព្រោះអាជ្ញាធរអ្នកដែលមានរឿងគេមិនឲ្យដឹងរឿង ដូចជា តាហ៊ុយ នៅឃ្នឹងកាត់ដឹងរឿងគេ កាត់នឹងបញ្ជូនឈ្មោះទៅ ខុច ហើយ ហើយ ខុច ប្រាប់ ហ៊ុយ ឲ្យនាំកម្លាំងទៅយកគេមក

ពីរីន: បានន័យថា មុនទៅ ហ៊ុយ បញ្ជូនឈ្មោះទៅឲ្យ ខុច សិន?

ហ៊ុយ ហើយបានឲ្យ ហ៊ុយ ទៅហៅពួកខ្ញុំបើកឡានមកដឹក

ឃីន: ខ្ញុំចង់ដឹងកុកៗឃ្នឹង កុកព្រៃស ហើយកុកទួលស្នែង កុកមួយណាឆ្លងជាន់?

ហ៊ុយ: ព្រៃស អត់មានកុកទេ កន្លែងធ្វើស្រែហ្នឹង ធ្វើស្រែធម្មតា តាមអង្គភាព ដល់អ្នកណា មានរឿង គេយក

ឃីន: យកពីណាពីណាឲ្យធ្វើស្រែនៅព្រៃសឃ្នឹងសិន ហើយធ្វើបានមិនបានតាមដែនការ គេ បញ្ជូនឈ្មោះមកទទួលស្នែង អញ្ជើញមិនមែនជាកុកសន្តិសុខទេ?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: អ្នកទៅព្រៃសភាគច្រើនជាមនុស្សរបៀបម៉េច?

ហ៊ុយ: គ្រប់ក្រសួង គ្រប់កន្លែងទាំងអស់

ពីរីន: មាននារីៗនៅព្រៃសទេ?

ហ៊ុយ: មាន

ពីរីន: ប៉ុន្មានដែរ?

ហ៊ុយ: រាប់ច្រើនគ្នា តិចណាស់ ក៏៤-៥០០ នាក់ដែរ

ពីរីន: ពីណាគេអ្នកដឹកនាំនារីៗ នៅព្រៃស?

ហ៊ុយ: អត់ស្គាល់ដឹង វាសុទ្ធតែអ្នកមាន?? ដូចតែគ្នា គ្រាន់ថាគេទុកចិត្តអ្នកណា អ្នកនោះ កាន់កាប់

ពីរីន: ចុះមនុស្សរបៀបម៉េចដែលគេបញ្ជូនទៅព្រៃស?

ហ៊ុយ: អ្នកដែលខុស មិនទាន់អាចចាប់ដាក់កុកបាន គេឲ្យទៅធ្វើស្រែសិន បើមានសកម្មភាព អីខុស គេចាំយកចំណុចយើង គេយកដាក់កុកហើយ

ពីរីន: ពូនៅព្រៃស ដែលស្គាល់ មាន ប៉េងត្រី ដែរទេ?

ហ៊ុយ: មាន ប៉េងត្រី នៅកំពង់ស្វាយ លើសាលាស្រុកកោះធំ

ពីរីន: កាត់ធ្វើអីនៅព្រៃស ?

ហ៊ុយ: កាត់បើកឡាន

ពីរីន: ឡានដឹកអីកេ?

ហ៊ុយ: ឡានដឹកអីៗ នៅព្រៃស

ពីរីន: ប៉េង ត្រី ដែលដឹកអ្នកទោសដែរអត់?

ហ៊ុយ: មុនដឹកអ្នកទោស

ពីរីន: ដឹកពីណាទៅណា?

ហ៊ុយ: មុននៅភ្នំពេញ ដឹកយកមកដើងឯក ដើងអី

ពីរីន: ចុះគាត់ដែរទេទូលស្មែងដែរ?

ហ៊ុយ: អត់ដែលទេទេ តាំងពីដកពីទូលស្មែងមកលែងទៅហើយ

ពីរីន: បានន័យថា គាត់ធ្លាប់នៅទូលស្មែង?

ហ៊ុយ: មុនធ្លាប់នៅទូលស្មែង?

ពីរីន: គាត់នៅធ្វើអីនៅទូលស្មែង ?

ហ៊ុយ: ជាន់ឡាន បើកបរឡាន

មករា: គាត់នៅក្នុងឆ្នាំណា?

ហ៊ុយ: មិនដឹងឆ្នាំប៉ុន្មាន.

មករា: ចុះឆ្នាំណាគាត់ចេញទៅ?

ហ៊ុយ: ភ្លេចហើយ

ពីរីន: តូ ចុះ ហ៊ុយ នៅព្រៃសម៉េចដែរ? ដឹកនាំ គ្រប់គ្រងមនុស្សនៅព្រៃសទាំងមូលហ្នឹង?

ហ៊ុយ: គ្រប់គ្រងទាំងអស់

ពីរីន: ទាំងយុទ្ធជន ហើយយុទ្ធនារី ទាំងអស់ប៉ុន្មាននាក់?

ហ៊ុយ: គ្នាទាំងអស់ តិចណាស់៥០០ នាក់ឡើង

ពីរីន: ចុះយុទ្ធជន ?

ហ៊ុយ: មិនដឹងប៉ុន្មានៗដែរ?

ពីរីន: ប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអី?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំមិនស្គាល់ឈ្មោះទេ

ពីរីន: ចុះអនុប្រធាននៅព្រៃសឈ្មោះអី?

ហ៊ុយ: គ្មានទេ មានតែគាត់មួយហ្នឹង

ពីរីន: ពីណាគេនៅក្រោមគាត់?

ហ៊ុយ: ក្រោមគាត់មានតែ ជំនួយសព្វ ជំនួយការសព្វ ហ៊ុយ ក្រោយមកគេចាប់គាត់ដាក់កុកទៅ

ពីរីន: ដាក់កុកណា?

ហ៊ុយ: កុកទួលស្វែង

ពីរីន: ពូជីងថាហេតុអ្វីបានគេចាប់គាត់ដាក់កុក?

ហ៊ុយ: អត់ដឹងទេ រឿងអញ្ជឹង

ពីរីន: ចាប់មុន ហ៊ុយ ចាប់ក្រោយ ហ៊ុយ

ហ៊ុយ: ចាប់ មុនទៀត

ពីរីន: សុំទោសពួកការនៅឆ្នាំណា?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំនៅឆ្នាំ៨១

ពីរីន: ពួកអត់មានការនៅក្នុងសម័យនោះទេ?

ហ៊ុយ: បាទសម័យហ្នឹង

ពីរីន: អត់ទេ នៅក្នុងសម័យ ប៉ុល ពត?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំអត់យកទេ

ពីរីន: ម៉េចអញ្ជឹង?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំតែម៉ែខ្ញុំមិនរៀបចំ មិនពេញចិត្ត ខ្ញុំអត់យកទេ ហើយគេឲ្យខ្ញុំយកគ្រួសារដែរ តែ ខ្ញុំថាបើកាន់??? ២ទៀតខ្ញុំឆាប់ឆាប់ហើយ អ្នកដែលធ្វើការជាមួយគ្នាហ្នឹង គ្នានៅ អត់បានប៉ុន្មានដង គ្នាឆាប់ដែរ ។

ពីរីន: ម៉េចបានគេយកទៅសម្លាប់?

ហ៊ុយ: អាណិតពិបាកដែរ បើយើងប្តីមានរឿងក្នុងខ្សែរបស់យើង គេចាប់ទាំងប្តី ទាំងប្រពន្ធ បើប្រពន្ធមានខ្សែខាងប្រពន្ធ ចាប់ទាំងប្តីទៀត អញ្ជឹងបានខ្ញុំមិនយក

ពីរីន: គេធ្លាប់ប្រាប់ពូក្រាដែរតើ?

ហ៊ុយ: គេសួរខ្ញុំ ចង់បានគ្រួសារអត់? ខ្ញុំថាអត់ទាន់ចង់បានទេ ព្រោះខ្ញុំឃើញអញ្ជឹងហើយ

ពីរីន: អញ្ជឹងពូបដិសេធអញ្ជឹងអត់ទាន់ដាក់ទោសអីទេ?

ហ៊ុយ: អត់ទាន់ដាក់ទោសអីទេ បើយើងនិយាយវាល្អដែរ កុំថាយកអញ្ជោះអញ្ជោះ កេចោទ យើងដែរ

ពីរីន: ពូ ខ្ញុំនៅអត់ទាន់អស់ចិត្តរឿង ហ៊ុយ ទេ ហេតុអីបានគេបញ្ជូនទៅ?

ហ៊ុយ: គេចាប់ពីព្រៃសមក

ពីរីន: ចាសកាត់ខុសអី?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំអត់ដឹងទេ បង ហ៊ុយ កាលមុន កាត់ប្រាប់ខ្ញុំរឿងធ្វើឱ្យបានធ្វើអីខាងបូព៌ កាត់ធ្លាប់
រាប់អានខាងកងពលបូព៌ បែបមានចម្លើយឆ្លើយដាក់រឿងកាត់ បានគេចាប់កាត់

ពីរីន: ឆ្លើយដាក់រឿងអី?

ហ៊ុយ: មិនដឹងឆ្លើយដាក់រឿងអីៗទេ

ពីរីន: ពូធ្លាប់ឃើញ ហ៊ុយ ទាក់ទងជាមួយអ្នកណាខ្លះ?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំអត់ដែលឃើញកាត់ទេ ប៉ុន្តែកាត់និយាយប្រាប់ខ្ញុំ ឱ្យនាំខ្ញុំចយកទៅខាងបូព៌

ពីរីន: កាត់ជួបពូនៅពេលណា និយាយប្រាប់ពូ?

ហ៊ុយ: នៅក្នុងឆ្នាំ៧៨ ជិតអី

ពីរីន: ពេលពូទៅព្រៃស ឬម៉េច?

ហ៊ុយ: ឡើងមកអំពេញហ្នឹង

ពីរីន: ឡើងមកទូលស្នែង?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: ចុះប្រពន្ធកាត់ចាប់មកដែរឬម៉េច?

ហ៊ុយ: ចាប់ទាំងអស់ ទាំងប្អូនកាត់

ពីរីន: ប្អូនកាត់ឈ្មោះអី ?

ហ៊ុយ: ហឿន

ពីរីន: ស្រី ឬប្រុស ហឿន ហ្នឹង?

ហ៊ុយ: ប្រុស

ពីរីន: ប្អូនកាត់នៅព្រៃសធ្វើអីដែរ?

ហ៊ុយ: ប្អូនកាត់សួរចម្លើយនៅទូលស្នែង

ពីរីន: ហឿន ហ្នឹងនៅសួរចម្លើយទូលស្នែង?

ហ៊ុយ: បាទ ដល់ហើយគេដកមកឱ្យធ្វើស្រែជាមួយ ហ៊ុយ ធ្វើស្រែដល់ហើយ គេចាប់ទាំង
អស់បណ្តាយ

ពីរីន៖ ពូមានដឹងថាភាគមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ពូ?

ហ៊ុយ៖ អត់ដឹងទេ ស្គាល់តែមួយហ្នឹង

ពីរីន៖ ក្រោយ៧៧ ពូទៅណាវិញ?

ហ៊ុយ៖ មានទៅណា បែកហើយនៅតែផ្ទះ

ពីរីន៖ ពេលរៀនណាមចូល?

ហ៊ុយ៖ ពេលរៀនណាមចូល កាលហ្នឹងអាពេលបែកហ្នឹងគេបញ្ជូន អាពួក ខូច មកប្រមូល ពួកខ្ញុំពីជើងឯក នឹងទៅទាំងអស់ ពីព្រៃសទៅទាំងអស់ ចូលព្រៃហ្នឹង ហើយគេឲ្យ រៀបចំកម្លាំងយុទ្ធជនៗ យុទ្ធនារី ហើយគេបើកាំភ្លើងឲ្យកាន់គ្រប់ដៃ ហើយវាយចុះ វាយឡើង ពួកខ្ញុំនាំគ្នារត់ចូលព្រៃ អស់ពីចូលព្រៃ រត់មកផ្ទះហ្នឹង

ពីរីន៖ នារីនៅព្រៃស គេឲ្យកាន់កាំភ្លើងអីវាយជាមួយដែរ?

ហ៊ុយ៖ អូនារីអត់ទេ គេបញ្ជូនឲ្យនៅតាមសហករណ៍ភូមិភាគពាយព្យ គេយកផ្លែ ហើយដល់ នារីអស់ហ្នឹង វាពិបាកយាមកាត់ដូរ ដាក់កម្លាំងយាមដកខ្ញុំឃើញ ឲ្យទៅជួយដោះ ថាពិបាកថាគេចេះតែចង់រំលោភអីហ្នឹង ឲ្យយាមចាំឃើញពួកខ្ញុំឲ្យមកជួយរំដោះយក នារីពីអង្គភាពមកវិញ ដល់ហើយពួកខ្ញុំនាំគ្នាជួប ទៅកនែននារីសុំអង្វរចង់ឯរបស់សុំឲ្យជួយ ដោះស្រាយយកមក ខូចៗណាស់ សុំទូតែរកចាប់រករហូត គ្មានអ្នកណាស្តាតៗទេ ។ ពួកខ្ញុំមានអី អះអាងបណ្តោយថា សុំយកទៅរៀបចំកម្លាំងកងទ័ពវិញ ។

ពីរីន៖ អះអាងយ៉ាងម៉េច?

ហ៊ុយ៖ និយាយពួកខ្ញុំហ្នឹង ទៅជាមួយគ្នា ទៅហើយសហករណ៍ពួកឈ្នួប សុំពីពួកហ្នឹងមកវិញ សុំថាយកមករៀបចំកម្លាំងទ័ពវិញមក អញ្ជើងបានបាន បើមិនធ្វើអញ្ជើងអត់បានទេ ដល់បានអញ្ជើងមកភ័យទៀត នារីអស់ហ្នឹងសប្បាយណាស់តាមដូររហូត ខ្ញុំថាកុំ សប្បាយណា តា ខូច មិនដឹងយ៉ាងម៉េចទៀត មិនស្រួលតា ខូច រករឿងទៀត ដល់ហើយខ្ញុំថាចាំមើលម៉េចៗកុនហើយ ទៅដល់ហ្នឹង ដល់ហើយ មកដល់អត់អីដែរ អត់ហានឡឡាដែរ ហើយអញ្ជើងក៏ស្ងាត់ទាំងអស់ទៅ នារីនៅដោយនារី ពួកខ្ញុំនៅ ដោយពួកខ្ញុំទៅ ។

ពីរីន៖ ចុះពូ ឈ្មោះដែលពូធ្លាប់ជួយសង្រ្គោះហ្នឹង?

ហ៊ុយ៖ ភ្លេចអស់ហើយយូរឆ្នាំហើយ

ពីរ៖ ហើយដល់ពេលយកមក យកមកណាវិញ?

ហ៊ុយ: យកមកតាមកម្លាំងអង្គការរបស់ខ្ញុំទាំងអស់

ពីរ៖ ប៉ុន្មាននាក់ដែលពូហៅមកវិញបាន?

ហ៊ុយ: ចូល៣០ - ៤០ នាក់ ដល់ហើយចូលព្រៃ ខ្ញុំក៏បាក់បែក គេក៏បាក់បែកយកប្រះអាយុ គ្រប់គ្នា

ពីរ៖ ពូ ខុច ប្រធានមន្ទីរទួលស្មែងតាំងពីឆ្នាំណាមកពូ?

ហ៊ុយ: ទេ តាំងពីខ្ញុំឃើញមក មិនដឹងតាំងពីណាទេ តាមគេនិយាយតាំងពីណា ពីណាមក

ពីរ៖ ដំបូង ខុច មកពីណាមកវិញ?

ហ៊ុយ: គេថាមកពីបច្ចឹម

ពីរ៖ ស្រុកកំណើតនៅណាមានដឹងទេ?

ហ៊ុយ: ស្រុកកំណើតនៅកំពង់ធំ

ពីរ៖ ពូនៅព្រៃស ពូអាចស្គាល់នារីៗណាខ្លះនៅព្រៃស ពូអាចចាំឈ្មោះបានទេ?

ហ៊ុយ: លែងចាំហើយ

ពីរ៖ ចុះពូ ពូថា ហ៊ុយ ប្រុងឲ្យប្អូនគាត់រៀបការជាមួយពីណាគេឈ្មោះ សារី នៅ នៅ ព្រៃស ពូដែលស្គាល់ទេ?

ហ៊ុយ: អត់ដឹងដែរ

ពីរ៖ ចុះនៅព្រៃសពូឃើញនារីហើយបុរស អាចនិយាយរកគ្នាបានទេ?

ហ៊ុយ: និយាយគ្នាធម្មតា មានអី គ្រាន់ថាវាទៅកន្លែងវាខុសៗគ្នា

ពីរ៖ ពូនៅព្រៃសគេមានដែលរៀបការរៀបអីទេ?

ហ៊ុយ: អត់មានទេ

ពីរ៖ អញ្ជឹងពូដកចេញពីព្រៃស មកទួលស្មែង?

ហ៊ុយ: បាទ ពេលទឹកជំនន់គេឲ្យមកពីទួលស្មែងមកជួយទប់

ពីរ៖ ដល់ពេលហើយ គេដកទៅជើងឯក

ហ៊ុយ: បាទដក

ហ៊ុយ: បាទក្រោយមកបានដកពីទួលស្មែងមកជើងឯកវិញ

ពីរ៖ ពូនៅជើងឯកធ្វើអី?

ហ៊ុយ: ធ្វើស្រែ

ពីរីន: ក្រៅពីធ្វើស្រែ ធ្វើអីទៀតនៅហ្នឹង?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំប្រធានកងធ្វើស្រែនៅហ្នឹងប្រមាណ៣ក្រុម

យីន: នៅជើងឯកមានរណ្តៅសម្លាប់មនុស្ស ពេលដែលសម្លាប់ក្រុមអ្នកអ្នកសម្លាប់ ឬពីទូល
ស្មែន?

ហ៊ុយ: ក្រុមពីទូលស្មែន អត់ទេក្រុមហ្នឹងគេយកតាំងពីទូលស្មែនមក

យីន: កាលណាគេដឹកមនុស្សគេយកក្រុមហ្នឹងទៅហ្នឹង?

ហ៊ុយ: ក្រុមគេនៅយាមនៅហ្នឹងហ្នឹង

យីន: ក្រុមបួនឯងអត់មានដែរដល់អីទេ?

ហ៊ុយ: អត់ទេ ដែរដល់បានត្រឹមតែបញ្ជូន ជួយដឹកជញ្ជូនជួយបណ្តើរទៅឲ្យគេ

យីន: បណ្តើរពីណាទៅណា?

ហ៊ុយ: បណ្តើរពីផ្ទះទៅរណ្តៅហ្នឹង

យីន: ទៅដល់មានផ្ទះមួយអញ្ចឹង ហើយជួយយាមជួយអីគេអញ្ចឹង?

ហ៊ុយ: បាទ

យីន: ដែលឲ្យថាជួយវាយជួយអីអត់ទេ?

ហ៊ុយ: អត់ទេ តែពួកគេនៅហ្នឹង គេធ្វើមួយក្រុមគេ

យីន: មានដែលឃើញជនជាតិបរទេសអីទេ?

ហ៊ុយ: អត់ទេ ឃើញតែខ្មែរ

ពីរីន: ចុះពួកគេអត់មានថាឲ្យពូ វាយមនុស្សអញ្ចេះដែរអីអត់ទេ?

ហ៊ុយ: ចាំមើលតា ខុច ពេលវាយម្តងៗ តាខុច តាហ៊ី

យីន: មេធំទៅដែរ?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: វាយខ្លួនឯងឬម៉េច?

ហ៊ុយ: អត់វាយទេ ទៅអង្គុយមើល

យីន: វាយចប់បានមកវិញ?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: ចុះពីណាគេអ្នកវាយ?

ហ៊ុយ: មួយក្រុមគេនៅហ្នឹង ក្រុមរបស់ គេង

ពីរីន៖ ចុះពួកវាបួនថ្ងៃខូច អីគេវាយចោលនៅហ្នឹងដែរ?

ហ៊ុយ៖ អញ្ជឹងបានថា បួនថ្ងៃខូច ២នាក់ក៏ចាប់ដាក់កុកទទួលស្មែងដែរ

យិន៖ ក្រោយមកយកទៅណា?

ហ៊ុយ៖ យកទៅសម្លាប់ដែរ

យិន៖ អ្នកណាអ្នកបញ្ជា?

ហ៊ុយ៖ មានតែខូច ហ្នឹង

ពីរីន៖ ពូជីនទេ ហេតុអីបានគេសម្លាប់បួនថ្ងៃកាត់?

ហ៊ុយ៖ អត់ដឹង អញ្ជឹងបានខ្លាចអញ្ជឹងខ្លាំងជាងគេ បួនគេ គេសម្លាប់ ចុះទម្រាំតែពួកខ្ញុំ គេធ្វើម៉េចទៀត គេសម្លាប់ចោលអស់ គេគ្មានទុកទេ ។

ពីរីន៖ អញ្ជឹងគេអត់មានកម្រាមពូទេថា ឲ្យពួកជួយវាយអ្នកនេះអ្នកនោះអីអត់ទេ?

ហ៊ុយ៖ ឲ្យខ្ញុំទៅ មុនដំបូងខ្ញុំកត់ឈ្មោះ រាល់ដងខ្ញុំកត់ឈ្មោះ ព្រោះខ្លាចបាត់ ដល់ថ្ងៃ១ តាខូច ឲ្យហៅខ្ញុំទៅ ឲ្យពួកអ្នកវាយមកហៅខ្ញុំទៅ ថា ហ៊ានវាយមនុស្សអត់ ដាច់ខាតឬមិនដាច់ខាត? ដាច់ខាត ចុះបើគេថាដាច់ខាតយើងមិនដាច់ខាត បើមិនដាច់ខាត មានតែយើងឆាប់ ដាច់ខាតអញ្ជឹងស្អែងវាយមួយមើល យកដែកពីគេមកដាក់មួយទៅ ដាក់មួយបោះដែកចោលឲ្យគេទៅព្រោះមុខងារខ្ញុំអ្នកកត់ឈ្មោះ បើបាត់ឈ្មោះគេរឿងទៀត វាយហើយក៏គេឲ្យអាអ្នកវាយរាប់ឲ្យគ្រប់ដែរ ហើយអ្នកកត់ហ្នឹងរាប់ឲ្យគ្រប់ដែរ តែបាត់ត្រូវតែមានទោសដែរ ។

យិន៖ ដាក់ឲ្យគេមើលមួយសិន

ហ៊ុយ៖ បាទ

ពីរីន៖ ចុះបើពួកអត់ព្រមធ្វើតាមគេ?

ហ៊ុយ៖ ជាប់កុកហើយអត់រស់ទេ ហើយមិនមែនឆាប់តែយើងម្នាក់ឯងទេ សូម្បីតែម៉ែឪបងប្អូនក៏ឆាប់ដែរ គ្មានរស់ទេ រឿងហ្នឹងវាអញ្ជឹង វាពិបាកអញ្ជឹងហ្នឹង

ពីរីន៖ ចុះកាលហ្នឹងបងប្អូនពូនៅណាដែរ?

ហ៊ុយ៖ បងប្អូននៅភូមិ នៅស្រុក គេផ្លាស់អត់ឲ្យនៅទៀត គេផ្លាស់នៅភូមិជើងទៀត គេថាផ្ទះហ្នឹងមានកម្មសិទ្ធិ កាលហ្នឹងផ្ទះ២ ផ្ទះ១ប៉ុណ្ណឹង នៅពីក្រោយ ហើយអាទៅមុខគេទុកឲ្យធ្វើមណ្ឌលកុមារនៅហ្នឹង ហើយបួនខ្ញុំមួយខ្ញុំយកទៅ កាលហ្នឹងខ្ញុំមកដោះគេជាមួយតាម៉ុន មកធ្វើជាមួយតាហ៊ុយ មកធ្វើនៅព្រៃសហ្នឹង តាម៉ុនមកដោះពួកកងហា

អ្នកធ្វើស្រែរត់មកផ្ទះ ហើយកងហាត្នា៦ នាក់មកតាមហើយមានបានឃើញ ពួកអស់
 ហ្នឹងណា មកដល់អាកន្លែងទី១៥ គេហ្នឹង គេចាប់ដាក់កុកនៅហ្នឹង ដល់ហើយ ខូច
 ហ្នឹងរាយការណ៍ឡើងទៅលើមកដោះ តាខូចតាមុន ហើយតាមុនហៅខ្ញុំទៅមកជា
 មួយគ្នា ឲ្យមកជួយដោះពួកហ្នឹង ពួកខ្ញុំមកការពារគាត់ទៅ មកដោះពួកហ្នឹង ក៏ទទួល
 ផ្ទះខ្ញុំក្បែរហ្នឹងដែរ ខ្ញុំសុំតាមុន មកលេងផ្ទះខ្ញុំ ដល់ឃើញប្អូនខ្ញុំកើតខានល្បឿន ហើយ
 ពេទ្យគេអត់មើលទេតឹងតែងហើយ ម្ល៉ោះហើយទៅវិញខ្ញុំសុំបង ហី អនុប្រធានទទួល
 ស្រែហ្នឹងថា បងៗប្អូនខ្ញុំកើតខានល្បឿន ខ្ញុំសុំបងឯងមកឲ្យពេទ្យចាក់ថ្នាំ ហើយខ្ញុំក៏
 និយាយជាមួយពេទ្យបានអស់ហើយ ហើយគាត់ថាអញ្ជឹងអ្នែងទៅយកមក ។ ថ្ងៃ
 ក្រោយខ្ញុំទៅយក មកយកទៅចាក់ថ្នាំបានប៉ុន្មានមួយអាទិត្យ ២អាទិត្យវិញជា ហើយ
 សុំតាហី យកមកផ្ទះវិញ គាត់អត់ឲ្យ អត់ឲ្យមកវិញ ធ្វើម៉េចចេះ គាត់ថាអត់ឲ្យ
 ទៅផ្ទះទេ ទុកវានៅហ្នឹង អ្នែងទៅផ្ទះបានកម្លាំងឯណាយាម ឲ្យវានៅយាមនឹងគេ នៅ
 ៗយាមរហូតដល់បែកហ្នឹង ចូលព្រៃទៅព្រៃ ដល់ខ្ញុំរត់មកនេះមក តាខូច សម្លាប់ប្អូន
 ខ្ញុំចោលជាមួយតាហី ។

ពីរីនៈ សម្លាប់ប្អូនចោលទៀត?

ហ៊ុយៈ សម្លាប់ប្អូនខ្ញុំ តាហី ទាំងប្រពន្ធអីហ្នឹងចោល ។ តាហី ក៏តាខូចហ្នឹងសម្លាប់ ហើយប្អូនខ្ញុំ
 ហើយប្រពន្ធហី ក៏ខូចជាអ្នកសម្លាប់

ពីរីនៈ ចុះ ហី រាល់ថ្ងៃ នៅរស់ ឬស្លាប់?

ហ៊ុយៈ ស្លាប់អស់ហើយ

ពីរីនៈ គាត់សម្លាប់នៅណា?

ហ៊ុយៈ គាត់ស្លាប់នៅអីព្រៃ

ពីរីនៈ ប្អូនព្រសី ប្រុសពូ?

ហ៊ុយៈ ប្រុស ដល់ខ្ញុំរត់មកវិញថាខ្ញុំចូលដៃជើងនេះ ប្អូននោះសម្លាប់ចោល គេឲ្យកម្លាំង
 តាមមកបាញ់ពួកខ្ញុំទៀត ខ្ញុំចេះតែរីងមក មកដល់ពាក់កណ្តាលដួវឈឺតាមដួវរហូត
 ទៀត ខ្ញុំបោះអីចោលអស់ ដើរខ្លួនទទេ តែខេប្តាដឹបមួយ អារ១ មានតែប៉ុណ្ណឹងទេ
 មកផ្ទះវិញ ។

ពីរីនៈ ពូមានដឹងថាប្អូនពូ ខុសអីបានគេសម្លាប់ចោល?

ហ៊ុយ: ព្រោះខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំរត់មកនេះហើយ គេចោទថាខ្ញុំចូលខាងនេះហោស គេសម្លាប់ពួកហ្នឹង
ចោល

ពីរីន: គេដឹងថាប្អូនដែរ?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: កាលពូនៅទួលស្រែងប្អូនពូធ្វើនៅហ្នឹងដែរ?

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: បូពូឈ្មោះអីទៅ?

ហ៊ុយ: ម៉ែង

ពីរីន: គ្រកូលអីពូ

ហ៊ុយ: គីម ឡឺងម៉ែង

ពីរីន: គេសង្ស័យថាប្អូនពូ ។ ចុះម៉ែឪពុកនៅណាទៅ?

ហ៊ុយ: ម៉ែឪពុកនៅខាងភូមិពោធិបុរ

ពីរីន: នៅធ្វើស្រែធ្វើអីហ្នឹងទេ

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរីន: ពូមានកូនប៉ុន្មាននាក់ហើយ?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំ៧នាក់

ពីរីន: ហើយកូនបងអាយុប៉ុន្មានហើយពូ?

ហ៊ុយ: អាយុ២១ឆ្នាំ

ពីរីន: ប្អូនខ្ញុំ១ឆ្នាំ ស្រីប៉ុន្មាន?

ហ៊ុយ: ស្រី៣នាក់ ប្រុស៦នាក់

ពីរីន: ទូចម៉េញពៅគេ?

ហ៊ុយ: បាទពៅគេ

យិន: ប្អូនយល់យ៉ាងណាដែរចំពោះរបបអធិតកាលដែលធ្លាប់បានបម្រើមួយរយៈកន្លងមក?

ហ៊ុយ: អញ្ជឹងបានខ្ញុំនិយាយ ទៅរាល់ដងនិយាយថារឿងអីក៏ដោយមិនសមឲ្យពួកខ្ញុំខុស មិន
មែនស្ម័គ្រទឹកចិត្ត ដូចឥឡូវ សុំដាក់ដីម៉ែង ដាក់លុយ ដាក់កាក់អីសុំចូល អត់មាន
អញ្ជឹងទេ គេភៀរយកទៅបណ្តោយ ចេញវិញ ចេញអត់រួច ចេញទៅណា ចេញ
មានតែរត់ចោលស្រុកខ្មែរ ចេញវាអត់ដុត បើយកម៉ែឪពុកទៅវាវត់ រួចខ្លួនយើង

ក៏មែនយើងស្ទាបដែរ អញ្ជឹងរឿងអីក៏ដោយ? ? ? ខ្ញុំបម្រុងសម្លាប់ខ្លួនឯងម្តង
ហើយ ខ្ញុំយកកាំភ្លើងប្រុងបាញ់ខ្លួនឯង ខ្ញុំយំចង់ស្លាប់ហើយម៉ោង១២យប់ខ្ញុំនៅទូល
ស្វែង តាហ៊ីស្ត្រូខ្ញុំ ខ្ញុំលើកកាំភ្លើងបើកសោរហើយបម្រុងបាញ់ខ្លួនឯង បាញ់ខ្លួនឯង
សម្លាប់ហើយមើលទៅ ចុះខ្ញុំព្រាប ទន្សាយ ទា ជៀម ពពែ ថ្នាំ ទៅលើគ្រប់គ្រង
ទាំងអស់ ស្លាប់កូនទាគេអស់២០ គេចោទខ្ញុំពេញទឹក ពេញដី គេជៀលខ្ញុំ ខ្ញុំយំទាំង
យប់ បម្រុងបាញ់ខ្លួនឯង នឹកឃើញអាណិតមែន បើបាញ់ខ្លួនឯងស្លាប់ហើយតែមែន
ជៀសមិនផុត ព្រោះយើងមិនដឹងមានគម្រោងការណ៍អី គេចោទយើងអញ្ជឹង

ពីរ៖ ពូមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ហ៊ុយ៖ ខ្ញុំបងប្អូន៧នាក់

ពីរ៖ អញ្ជឹងដែលប្អូនពូ ខូច សម្លាប់ចោលប្អូនប៉ុន្មាន?

ហ៊ុយ៖ ប្អូនទី២ ៣ទាំងខ្ញុំ

ពីរ៖ ស្រីប៉ុន្មាន ប្រុសប៉ុន្មាន?

ហ៊ុយ៖ ស្រី១ ប្រុស៦នាក់

ពីរ៖ ពូកូនទីប៉ុន្មាន?

ហ៊ុយ៖ ខ្ញុំបងគេបំផុត

ពីរ៖ ពូខ្ញុំអរកុណាច្រើន

ហ៊ុយ៖ ១០ ខែ មិនមែន១០ ឆ្នាំទេ

យិន៖ ១០ ខែ?

ពីរ៖ ពូអាចនិយាយរឿងហ្នឹងបន្តិចបានទេ?

ហ៊ុយ៖ គេចោទថាខ្ញុំប្រធានអ្នកយាមកុកនៅទូលស្វែង

យិន៖ ដាក់នៅណា? ខេត្តកណ្តាលឬអី?

ហ៊ុយ៖ គេប្រើឲ្យធ្វើស្រែនៅព្រំដែន

យិន៖ ធ្វើស្រែដែរ?

ហ៊ុយ៖ បាទ ធ្វើស្រែនៅជាប់នេះប្រហែលប៉ុន្មានខែ ជាង១ខែ ហើយបានគេឲ្យទៅធ្វើស្រែ
នោះ ។

យិន៖ ច្រើនគ្នាទេ?

ហ៊ុយ៖ គ្នាប្រហែលជាង១០ នាក់

ឃីនៈ ធ្វើឲ្យអង្គភាពណា បម្រើខាងណា?

ហ៊ុយៈ បញ្ជូនឲ្យខាងស្រុក ចេះតែធ្វើ តែនៅស្តាយខ្លួនដែរ មិននឹកថាខ្លួនឯងមកនៅកន្លែងហ្នឹង កុំតែសង្រួមកើត កុំតែតាហ៊ី ហៅខ្ញុំទៅ ក៏មិនបានទៅហ្នឹង សួរទៅភស្តុតាងនៅតាហ៊ី ខ្ញុំថាឲ្យមុខគេមុខឯងគ្រប់គ្នាកុំតែបងឯងឲ្យខ្ញុំទៅហ្នឹង បងឯងថាឲ្យខ្ញុំទៅអាមេរិក ព្រោះ ខ្ញុំទៅអាមេរិកទៅច្បាំង កន្លែងទួលស្មែង សុន សេន មកប្រជុំហ្នឹង ខ្ញុំឃើញកន្លែង ហ្នឹងពិបាក ខ្ញុំឡើងឈរសុំហ្នឹង ។

ឃីនៈ មុខ សុន សេន ហ្នឹង?

ហ៊ុយៈ បាទមុខ សុន សេន ហ្នឹង ឈរសុំហើយមនុស្សនៅរៀនសូត្រនឹងច្រើន សុំ អុំៗ ខ្ញុំសុំអុំឯងទៅទ័ពវិញហើយ ។ មិត្តឯងហានវាយយួនអត់? ខ្ញុំថាហាន អុំហាន ។ តាម ពិតក៏ខ្ញុំទៅនោះឯងប្រាប់ រស់ក៏បានយូរដែរ នៅកន្លែងនេះរស់តិចណាស់ ឃើញតែ បាត់ៗគ្នារហូត ហើយកងរយ សុទ្ធតែកងរយគ្នាពីមុនមក ហើយធ្វើការហ្នឹង ចាប់ដាក់ កុក សម្លាប់បន្តគ្នា អញ្ជឹងបានខ្ញុំខ្លាច ណាស់ ខ្ញុំឡើងសុំ ខ្លាចដឹងរឿងកន្លែងហ្នឹង ខ្លាចទៅច្បាំងជាមួយរៀតណាម ហើយរៀតណាមចាប់បានអីទៅដឹងប្លង់កន្លែងនេះ

ពីរីនៈ ពូអាចនិយាយប្រាប់ខ្ញុំថាពូជាប់ គេចាប់អីយកទៅដាក់នៅណា?

ហ៊ុយៈ ចាប់ពីឃុំគេហៅពីដូរទៅ ខ្ញុំទើបតែបានកូន១ ប្រពន្ធពោះធំ

ពីរីនៈ មន្ទីរឃុំគេមកហៅទៅ?

ហ៊ុយៈ មន្ទីរឃុំមកហៅទៅ ប៉ុនមន្ទីរស្រុក ខាងនគរបាលគេមកហៅទៅ មកហៅទៅស្រួល បួលមានអី មកហៅទៅសម្លាតដែរ

ពីរីនៈ គេដាក់កុកអីនៅណា?

ហ៊ុយៈ កុកនៅកោះអំ ខ្ញុំចេះតែទៅ ទៅដល់នោះ គេចោទខ្ញុំថាប្រធានអ្នកយាមកុក

ឃីនៈ គេយកទៅដាក់ហ្នឹងមានសួរចម្លើយអីដែរទេ?

ហ៊ុយៈ គេកត់ត្រា

ឃីនៈ ខ្មែររៀតណាម?

ហ៊ុយៈ ខ្មែរយើង

ឃីនៈ ប៉ុនគេមិនប្រើទារុណកម្មអីទេ?

ហ៊ុយៈ អត់ទេ បើប្រើទារុណកម្មឲ្យបាញ់ខ្ញុំចោលហ្នឹងទៅ ព្រោះខ្ញុំឃើញគេពិបាកពីនោះហើយ ឲ្យខ្ញុំពិបាកទៀត ។

ឃឹះ: គេមាបបំពាក់បំប៉ននយោបាយដែរ?

ហ៊ុយ: បំពាក់បំប៉ន

ពីរីន: ពូជាប់ហ្នឹងរយ: ពេលប៉ុន្មានខែ?

ហ៊ុយ: ជាប់ហ្នឹងតែជាង១ខែទេ ហើយបានទៅធ្វើស្រែនៅនោះ

ពីរីន: ធ្វើស្រែនៅណា?

ហ៊ុយ: នៅព្រែកជ្រៃ ព្រំដែន

ពីរីន: ហើយធ្វើម៉េចបានគេដោះលែងពូមកវិញ?

ហ៊ុយ: ខ្ញុំមិនដឹងដែរ

ឃឹះ: ១០ខែ បានគេដោះលែងវិញ

ហ៊ុយ: បាទ

ឃឹះ: ប៉ុន្តែដល់ធ្វើស្រែមានអី ដេកធម្មតា ហូបធម្មតា រកបានអីហូបហ្នឹង មិនមែនជាកុកអី ដាច់ខាតទេ កន្លែងអប់រំ

ហ៊ុយ: ប៉ុន្តែអារម្ភកនិយាយ និយាយខ្លាំងពេក ប្រធានអ្នកយាមមិននេះទេ

ពីរីន: ពីណាគេអ្នកនិយាយអញ្ចឹង?

ហ៊ុយ: មិនដឹងអ្នកណាទេ ពួសូរគេនិយាយ ខ្ញុំនៅក្នុងកុកហើយមិនដឹងទេ ខ្ញុំក៏រកតែយុត្តិធម៌ដែរ សូម្បីតែអ្នកនៅជាមួយខ្ញុំដូចខ្ញុំនិយាយអញ្ចឹង ចឹក ត្រូវគេចាប់ដាក់កុក ខ្ញុំសុំអះអាង ហើយបើស្រី នេះក៏ខ្ញុំសុំទូទៅដែរ ប៉ុន ហី មិនទូទៅខ្ញុំមិនដឹងទៅតវ៉ាយ៉ាងម៉េច ទៀត

ឃឹះ: ហាន សុំគេដែលត្រូវគេចាប់ហើយ ហានសុំទុកទៀត?

ហ៊ុយ: ចុះបើអាណិត សុំទុកកសាងសិន ហើយខ្ញុំបើមិនសុំ បើទៅជាប់ហើយ ហើយបើ ជាប់កុកហើយធ្វើយ៉ាងម៉េចក៏មិនអាចជួយបានដែរ ពេលហ្នឹងបានជួយបាន អត់ទេ ព្រោះគ្នាច្រើនណាស់ អត់មានអ្នកណាទុកចិត្តអ្នកណាទេ យកការតាមដានរហូត ហើយ ប្រជុំរាល់ល្ងាច ខ្ញុំសំដីខ្លាំងៗ គេមិនដឹងថាខ្ញុំអាណិតអាសូរគេទេ គេថាខ្ញុំកាច ប៉ុន្តែដល់ខ្ញុំ អាណិតអាសូរណាស់ដូច ចឹកអីទូទៅជាមួយខ្ញុំ ដល់ហើយស្រាប់តែចងក ខ្ញុំធ្លាក់ ថ្លើមកុក អញ្ញមួយសារនេះគ្រប់ទឹកទៀតហើយ ខំធានាអះអាង ស្រាប់តែអញ្ជឹង ជាប់ហើយ ដល់ហើយ ហី ហៅខ្ញុំមកថាម៉េច ចឹកចងកម៉េចហែង

ឃឹះ ខំធានាឲ្យនៅរស់ទៅចងកងាប់ ចុះខ្ញុំសុំកសាងមិនទាន់បានកសាងផង អញ្ជឹងគេហោទ
យើងថាការពារអ្នកនឹងទៀត បើងក្រី ក៏ខ្ញុំការពារទុកដែរ កុំអីជាប់គុកទៀត ចេះតែ
ការពារ ដុតពីយើងលែងដឹងហើយ នឹងដកមកធ្វើស្រែជាមួយបង ហ៊ុយ គេចាប់បង
ហ៊ុយ វារួចខ្លួន បើចាប់ទាំងវាទៀតអស់ហើយ អញ្ជឹងបានពួកនៅហ្នឹងអត់ទេ មួយថ្ងៃ
កាត់មួយថ្ងៃការអញ្ជឹង បើគេចាប់អ្នកណាហើយ ។

ពីរៈ ចុះពូពេលគេដកហុយចេញពីណាគេចូលជំនួស ហ៊ុយ វិញ?

ហ៊ុយ: ដល

ពីរៈ គាត់ទទួលនាទីជំនួស ហ៊ុយ ទាំងអស់ហ្នឹង ?

ហ៊ុយ: គាត់កងរយការពារ គុកទទួលស្មើមុន ដល់ហើយបានឲ្យទៅនៅកាន់កាប់កន្លែងហ្នឹង

ពីរៈ ដលឥឡូវទៅណាហើយ?

ហ៊ុយ: កាលហ្នឹងរត់ទៅព្រៃដែរ មកពីព្រៃឆាប់ដែរ អត់មានមកពីព្រៃទេ ថាទៅព្រៃ ច្បាំងគ្នា
យ៉ាងម៉េច ជាក្រុមៗហ្នឹង ច្បាំងគ្នាឆាប់ ។

ពីរៈ ច្បាំងគ្នាជាមួយរៀតណាមឆាប់ទៅ

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរៈ អញ្ជឹងពូខ្ញុំអរគុណពូច្រើន ចប់ត្រឹមហ្នឹង

ហ៊ុយ: បាទ

ពីរៈ ភូមិនេះភូមិអីគេពូ?

ហ៊ុយ: ភូមិអន្លងសាន ឃុំព្រែកស្តី ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល

ឃឹះ: ភូមិអន្លងសាន ឃុំព្រែកស្តី ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល